

РЕШЕНИЕ

№ 5387

гр. София, 15.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 15.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **919** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл.9б, чл.4, ал.1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ)

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от В. Х. М., срещу Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК № ДНИ20-ТД26-58/11.11.2020 г. издаден от М. Д. П. на длъжност инспектор в отдел "ОП-Нови Искър" на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община (СО), потвърден с Решение № СФД20-РД28-380/21.12.2020 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

Предмет на настоящото производство е акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК № ДНИ20-ТД26-58/11.11.2020 г., който се оспорва в частта на установени задължения за ТБО за периода от 01.06.2020г. до 31.10.2020 г. в общ размер на 9327,80 лв., от които главница в размер на 9264,50 и лихви за забава в размер на 63,31 лв.

В жалбата се излага твърдение, че в акта липсват фактически и правни основания за облагането с такса битови отпадъци, както и органът по приходите не е изследвал характера на имотите и дали такава услуга въобще е предоставяна на територията, на която се намират. Навеждат се доводи, че придобиването на имотите е вследствие преобразуване чрез промяна на правната форма на дружеството, поради което с оглед

разпоредбата на чл. 14, ал. 3 от ЗМДТ не може да се вмени задължение за подаване на декларация на [фирма]. Сочи се, че предходният собственик на имотите е декларирал обстоятелства, въз основа на които общинският съвет е определил таксата за цялата година, като е предвидил в план-сметката си такса на база деклариран контейнер. Счита се, че предвид идентичността на имотите при единствена разлика в собствеността, промяната на таксата е в нарушение на чл. 68 от ЗМДТ. Възражава се срещу определянето на таксата на база отчетната стойност на имота, като се навежда практика на СЕС. Иска се отмяна на обжалвания акт в частта на определената такса смет във всичките й компоненти по чл. 62 от ЗМДТ.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. П., който поддържа жалбата. Подробни съображения развива в приложени по делото писмени бележки.

Ответникът – Директорът на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид и обсъди наведените от страните доводи във връзка със събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по чл.107, ал.3 от ДОПК е образувано на 23.10.2020г. с Нареджане № ДНИ20-ТД26-58/23.10.2020г. на орган по приходите във връзка с подадено искане с вх.№ ДНИ20-ТД26-56/13.10.2020г. от [фирма] за издаване на Акт по чл.107, ал.3 от ДОПК.

Предмет на производството е било установяване на задължения за местен данък и такса битови отпадъци за периода от 01.06.2020г. до 31.10.2020г. върху нежилищен имот, собственост на жалбоподателя, находящ се в [населено място], р-н Нови Искър, представляващ земя с идентификатор 80409.5824.34 и три броя сгради с идентификатори 80409.5824.34.1, 80409.5824.34.2, 80409.5824.34.3. Декларираната земя с идентификатор 80409.5824.34 е с обща площ 6156,00кв.м. и застроена площ 502,00кв.м., като отчетната й стойност е 361 192,56лв. Трите сгради, построени върху земята представляват офис сграда с идентификатор 80409.5824.34.1, на два етажа с РЗП 404 кв.м. и отчетната стойност 770 086,16лв.; производствена сграда /хале/ с идентификатор 80409.5824.34.2, на един етаж, с РЗП 300 кв.м., и отчетна стойност 414661,78лв. и производствена сграда /монтажно-ремонтно хале/ с идентификатор 80409.5824.34.3, на един етаж, с РЗП 563кв.м. и отчетната стойност 677539,60лв.

Установява се, че процесните имоти са станали собственост на жалбоподателя в резултат на извършено преобразуване чрез промяна на правната форма на [фирма] в [фирма], чието вписване е извършено в Търговския регистър на 05.05.2020г.

В тази връзка от жалбоподателя са подадени данъчна декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№ [ЕГН]/16.06.2020г. и коригираща данъчна декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/21.08.2020г., с която процесните имоти са декларирани пред общината.

В хода на административното производство е установено, че няма подадена декларация по чл.23 и чл.24 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община от [фирма].

Издаден е процесният Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК № ДНИ20-ТД26-58/11.11.2020 г., в който е установено, че декларираните имоти са годен обект на данъчно облагане. Определена е такса битови отпадъци за период 01.06.2020г. - 31.10.2020г. в общ размер на 9264,50лв., изчислена като сбор от отчетните стойности на горесцитираните имоти в общ размер на 2 223

480,10лв., умножен съответно по 3,2 промила за сметосъбиране и сметоизвозване; 2,8 промила за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4,00 промила за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Получените стойности са умножени по броя месеци, в резултат на което е получена общо дължима сума за такса смет в размер на 9264,50лв.

Актът е обжалван по отношение на установената такса за битови отпадъци в законоустановения срок с жалба с рег. № ДНИ20-ТД26-58(3)/17.11.2020 г.

В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК, вр. чл. 144, ал.1 от ДОПК, вр. чл. 4 и чл.9б от ЗМДТ е постановено Решение № № СФД20-РД28-380/21.12.2020 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, с което е потвърден издаденият АУЗД. Решението е връчено на 08.01.2021 г. и е обжалвано с жалба чрез Столична община до АССГ вх.№ ДНИ20-ТД26-58/6/19.01.2021г., с което е спазен срока за обжалване.

По делото са събрани доказателствата, представени с административната преписка, както и допълнително представени от ответника доказателства във връзка с изпълнението на услугите сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

Видно от становище на началник РИ “Нови Искър“, за периода 01.06.2020г. – 31.10.2020г., процесните имоти не попадат в границите на сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци на район „Нови Искър“, като е посочено, че земя с идентификатор 80409.5824.34 е на пряко договаряне с фирма [фирма] по чл. 24 от Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична Община, а останалите сгради, построени върху земята с идентификатори 80409.5824.34.1, 80409.5824.34.2 и 80409.5824.34.3 са извън границите на сметосъбиране и сметоизвозване, съобразно Заповед № СОА19-РД09-1482/31.10.2019г. на Кмета на Столична Община.

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Съдът намира подадената жалба за допустима, като подадена от надлежна страна – адресат на АУЗД и собственик на процесните недвижими имоти, за които са определени задължения за такса битови отпадъци(ТБО) за процесния период от 01.06.2020 г. до 31.10.2020 г. Изчерпан е задължителният административен ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК, приложим на основание чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ и чл. 9б от ЗМДТ и в срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, приложим в настоящото производство на основание чл. 144, ал. 1 от ДОПК и чл. 4, ал. 1 ЗМДТ, съдебният контрол за законосъобразност на актовете по чл.107, ал. 3 ДОПК, обхваща проверка за компетентност на органа - издател, спазване на предписаната от закона форма, процесуалния и материалния закон при издаването им.

Оспореният АУЗД е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 4, ал.1 от ЗМДТ – служител в общинската администрация, заемащ длъжността инспектор в отдел „Общински приходи-Нови Искър“ към дирекция „Общински приходи“, Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, оправомощен със Заповед №СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. на кмета на Столична община /л.104 по делото/.

Съгласно чл. 62 от ЗМДТ, ТБО се заплаща за услуги по събиране, извозване, обезвреждане на битови отпадъци и за поддържане на чистотата на територии за

обществено ползване в населените места. Видно от разпоредбата на чл.18, ал.2 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, таксата се определя в годишен размер с решение на Столичния общински съвет ежегодно въз основа на одобрена план - сметка, включваща необходимите разходи за всяка дейност поотделно. Размерът на таксата се определя за всяка услуга поотделно - събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Съгласно чл.22 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятия се определя според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на извозване; чрез пряко договаряне или пропорционално в промили. Разпоредбата на чл. 23 от Наредбата предписва, че за определяне на такса битови отпадъци за жилищни имоти на предприятията според количеството, предприятията подават в срок от 1 октомври до 30 ноември на предходната година до кмета на Столична община декларация по образец в два екземпляра за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще използват през годината. В процесния случай по делото се установява, че такава декларация е подадена от [фирма] преди преобразуването му, като е договорено предоставяне на контейнери с кратност на извозването веднъж седмично.

Съгласно чл.25, ал.3 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, за нежилищни имоти на предприятията, придобити през текущата година или след 30 ноември на предходната година, за които предходният собственик е упражнил правата си за определяне на такса битови отпадъци по чл.23 и чл.24, новият собственик има право да поиска да се запази установеният ред за определяне на таксата, който се е прилагал за тези имоти през текущата година, в случаите когато не се променя предназначението на имота. Новият собственик на имота упражнява това си право, чрез подаване на декларация по образец (Декларация № 4) до кмета на Столична община, чрез Дирекция „Икономика и търговска дейност“, в седемдневен срок от декларирането на имота по реда и в срока по чл.14 от ЗМДТ. Съгласно чл.26 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, извън случаите на чл.23 и чл.24 такса за битови отпадъци на жилищни имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имотите, като разпределението на размера на промила е както следва за сметосъбиране и сметоизвозване; за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

В процесния случай приходният орган е приел, че за да упражни правата си по чл.23 и чл.24 от наредбата, новият собственик / [фирма]/ е следвало да подаде декларация по образец до кмета на Столична община, чрез Дирекция „Икономика и търговска дейност“, в седемдневен срок от декларирането на имота по реда и в срока по чл.14 от ЗМДТ и тъй като това не е сторено такса битови отпадъци е изчислена по реда на чл.26 от Наредбата. Този подход е незаконосъобразен, тъй като приходният орган не е съобразил обстоятелството, че за процесния жилищен имот няма промяна в обстоятелствата, като същия е придобит от [фирма] чрез преобразуване на

търговското дружество [фирма] по реда на Търговския закон, както и не е съобразено, че въпросният нежилищен имот вече е бил деклариран от прехвърлителя в общината по местонахождението им, предвид което следва да се запази установеният ред за определяне на такса битови отпадъци, който се е прилагал през текущата година.

Елементите на фактическия състав на задължението за такса битови отпадъци са следните: първо, наличие на установената в закон правна връзка между недвижимия имот и съответния правен субект - чл.64, ал.1 във вр. с чл.11 ЗМДТ; второ, имотът да попада в границите на районите, в които общината предоставя услугите по чл.62 ЗМДТ и трето, общината реално да предоставя услугите. Съгласно чл.63, ал.2 ЗМДТ кметът на общината с нарочна заповед определя границите на районите и вида на предлаганите услуги по чл.62 ЗМДТ, както и честотата на сметоизвозване. Заповедта на кмета се обявява публично до 31 октомври на предходната година.

В случая видно от становище на началник РИ „Нови Искър“, за периода 01.06.2020г. – 31.10.2020г., земя с идентификатор 80409.5824.34 е на пряко договаряне с фирма [фирма] по чл. 24 от Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична Община, а останалите сгради, построени върху земята с идентификатори 80409.5824.34.1, 80409.5824.34.2 и 80409.5824.34.3 са извън границите на сметосъбиране и сметоизвозване, съобразно Заповед № СОА19-РД09-1482/31.10.2019г. на Кмета на Столична Община, поради което ответника не доказва предоставянето на услугите, за които се следва ТБО от жалбоподателя. От изложеното следва извод, че задълженията за заплащане на ТБО на процесните нежилищни имоти са незаконосъобразно определени въз основа на тяхната отчетна стойност, тъй като след като те не попадат в границите, определени от кмета на общината за предоставяне на услугите и не е посочено къде е функциониращото депо за обезвреждане на битови отпадъци, ТБО не се дължи.

Изложените по-горе съображения, обосновават крайния извод за незаконосъобразност на оспорения АУЗД в частта на установени задължения за ТБО за периода от 01.06.2020г. до 31.10.2020 г. в общ размер на 9327,80 лв., от които главница в размер на 9264,50 и лихви за забава в размер на 63,31 лв. АУЗД следва да бъде отменен, доколкото с него необосновано и при неизяснена фактическа обстановка, се начисляват задължения за ТБО върху имоти, които не попадат в границите на сметосъбиране и сметоизвозване, съобразно Заповед № СОА19-РД09-1482/31.10.2019г. на Кмета на Столична Община. В същото време приходният орган е следвало да съобрази декларираните от [фирма] обстоятелства и договорено предоставяне на контейнери с кратност на извозването веднъж седмично, тъй като новоучреденото дружество [фирма] след преобразуването се явява универсален правоприменик, и договореното от [фирма] за 2020г. на основание чл. 24 от Наредбата следва да остане валидно за правоприменика [фирма], без последното да трябва да декларира този факт отново, тъй като то приема правата и задълженията от имуществото на [фирма]. Тъй като естеството на спора не позволява решаването му по същество от съда, е приложима разпоредбата на чл.160, ал.3 от ДОПК. Доколкото в случая АУЗД е издаден по инициатива на жалбоподателя, при отмяната му съдът следва да върне преписката за ново произнасяне с акт на ответника при спазване на мотивите на съдебното решение.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София град, Първо отделение, 4-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на задължение(АУЗ) по чл. 107, ал.3 от ДОПК № ДНИ20-ТД26-58/11.11.2020 г. издаден от М. Д. П. на длъжност инспектор в отдел "ОП-Нови Искър" на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община (СО), потвърден с Решение № СФД20-РД28-380/21.12.2020 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в частта с която на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от В. Х. М., са установени задължения за ТБО за периода от 01.06.2020г. до 31.10.2020 г. в общ размер на 9327,80 лв., от които главница в размер на 9264,50 и лихви за забава в размер на 63,31 лв.

ВРЪЩА преписката в тази част на М. Д. П. на длъжност инспектор в отдел "ОП-Нови Искър" на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община (СО), за установяване на размера на задълженията за посочените периоди при спазване мотивите на съдебното решение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: